

Sygn. akt I C 184/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Daria Ratymirska

Protokolant: p.o. prot. sąd. Barbara Podruczna

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2019 roku w Kłodzku

na rozprawie sprawy

z powództwa U. w L.

przeciwko W. L.

o zapłatę 5.183,05 zł

I. zasądza od pozwanej W. L. na rzecz strony powodowej U. w L. kwotę 5.183,05 zł (pięć tysięcy sto osiemdziesiąt trzy złote 05/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 października 2018 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej W. L. na rzecz strony powodowej U. w L. kwotę 2.067 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

(...)

UZASADNIENIE

U. wniósł pozew przeciwko W. L. o zapłatę kwoty 5183,05 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podała, że wierzytelność powstała w wyniku zawarcia w dniu 2.11.2017r. między pozwaną a (...) S.A. umowy pożyczki, z której warunków pozwana nie wywiązała. Wierzyciel pierwotny udzielił pozwanej pożyczki w kwocie do wypłaty 4900 zł. Pozwana zaprzestała spłaty, w związku z tym umowa została wypowiedziana, a wierzytelność wraz z odsetkami stała się wymagalna z dniem 3.07.2018r. Strona powodowa nabyła wierzytelność na podstawie porozumienia z dnia 2.08.2018r., zawartego do umowy ramowej cyklicznego przelewu wierzytelności z dnia 28.09.2017r. Na zobowiązanie pozwanej skład się: kwota 4149,81 zł, tytułem kapitału, kwota 136,18 zł, tytułem odsetek naliczonych przez wierzyciela pierwotnego do dnia zamknięcia salda, kwota 80,38 zł, tytułem odsetek naliczonych od kwoty kapitału przez cesjonariusza od dnia 30.06.2018r. (tj. data zamknięcia salda u wierzyciela pierwotnego) w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, kwota 741,68 zł, tytułem opłaty przygotowawczej (koszty czynności związanych z przygotowaniem umowy pożyczki), kwota 75 zł, tytułem opłaty administracyjnej (koszty czynności, związanych z zarządzaniem kontem umowy pożyczki).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzuciła nieudowodnienie roszczenia co do zasady i wysokości, nieistnienie roszczeń powoda, brak wymagalności roszczeń powoda, brak skutecznego nabycia dochodzonej wierzytelności, brak legitymacji czynnej powoda.

Sąd ustalił:

W dniu 2.11.2017r. pozwana zawarła z (...) S.A. w W. umowę pożyczki nr (...), w kwocie 4900 zł, która zgodnie z umową została wypłacona w wysokości pomniejszonej o kwotę zadłużenia pozwanej wobec pożyczkodawcy z tytułu innej umowy pożyczki (nr (...)). Pozwana zobowiązała się do spłaty w ratach miesięcznych w terminie 24 miesięcy, do dnia 3 każdego miesiąca, począwszy od grudnia 2017r., zgodnie z harmonogramem spłat, łącznie w kwocie 6916,48 zł, w tym kapitał, odsetki (rzeczywista roczna stopa oprocentowania została ustalona w umowie na 41,96%), opłata przygotowawcza, opłata administracyjna. Umowa przewidywała, że niespłacenie pożyczki zgodnie z harmonogramem rat spowoduje powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane będą odsetki maksymalne za opóźnienie (pkt II 6 umowy). Umowa mogła być wypowiedziana przez pożyczkodawcę w razie opóźnienia w spłacie przekraczającego 60 dni (pkt II 15 umowy).

Dowód:

umowa pożyczki (k-4 i nast.)

W piśmie z dnia 18.06.2018r. pożyczkodawca złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy i wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 5130,58 zł w terminie do dnia 2.07.2018r.

Dowód:

wypowiedzenie umowy (k-10)

Strona powodowa nabyła przedmiotową wierzytelność od (...) S.A. w W. na podstawie porozumienia z dnia 2.08.2018r., zawartego do umowy ramowej cyklicznego przelewu wierzytelności z dnia 28.09.2017r.

Dowód:

umowa przelewu wierzytelności z dnia 28.09.2017r., porozumienie z dnia 2.08.2018r. z wykazem wierzytelności (k-11-15).

W piśmie z dnia 17.08.2018r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 6085,59 zł do dnia 31.08.2018r., zawiadamiając o nabyciu przedmiotowej wierzytelności.

Dowód:

zawiadomienie o przeniesieniu wierzytelności, wezwanie do zapłaty (k-19,20).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z przepisem art. 353§1 kc, zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno – gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego (art. 354§1 kc). Dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (art. 471 kc). Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), a wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509§1 i 2 kc). Wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481§1 kc).

Odpowiedzialność kontraktowa znajduje zastosowanie w stosunkach między wierzycielem i dłużnikiem, którzy są stronami określonego stosunku zobowiązaniowego (art. 471 kc). Dłużnik nie wykonuje zobowiązania, jeżeli przez swoje zachowanie nie doprowadzi do osiągnięcia przez wierzyciela określonej kontraktem korzyści. Ciężar dowodu istnienia przesłanek odpowiedzialności kontraktowej, w świetle art. 6 k.c., spoczywał na stronie powodowej, która

swoje żądanie zapłaty oparła na podpisanej przez pozwaną umowie pożyczki z dnia 2.11.2017r., stawiając pozwanej zarzut nienależytego wykonania zobowiązania, poprzez brak zapłaty ustalonych w umowie rat pożyczki. W sytuacji, gdy zachowanie się dłużnika w wykonaniu zobowiązania ma polegać na daniu lub czynieniu, przeprowadzenie przez wierzyciela dowodu na fakt niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie jest niemożliwe, to na pewno jest bardzo utrudnione. Dlatego w takich sytuacjach przyjmuje się, że to dłużnik, broniąc się przed zarzutem niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, powinien przedstawić dowód spełnienia świadczenia (art. 462 – 463 kc). W rozpoznawanej sprawie pozwana nie wykazała, że spełniła świadczenie zgodnie z w.w. umową, jak również nie wykazała, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności (art. 471 kc w zw. z art. 6 kc). Podniesione przez nią zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie. Wbrew stanowisku pozwanej, powód przedłożył, wraz z pozwem, dowody w postaci umowy pożyczki, z której jasno wynika termin zwrotu zaciągniętego zobowiązania, oraz porozumienia z dnia 2.08.2018r., zawartego do umowy ramowej cyklicznego przelewu wierzytelności z dnia 28.09.2017r., na podstawie którego powód nabył przedmiotową wierzytelność od podmiotu, który udzielił pozwanej pożyczki, wykazując tym samym swoją legitymację procesową (art. 509 kc w zw. z art. 6 kc). Bezprzedmiotowy był ponadto zarzut odnośnie niespełnienia wymogów ustawowych przez wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, skoro w niniejszej sprawie powód nie opierał swojego roszczenia na takim dokumencie.

Z powyższych względów, powództwo podlegało uwzględnieniu.

Orzeczenie w pkt II wyroku oparto na przepisach art. 98§1 i 3 kpc. W skład kosztów procesu, które pozwana, jako przegrywająca sprawę, ma obowiązek zwrócić powodowi, wchodzi: opłata sądowa od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym w stawce minimalnej, uzależnionej od wartości przedmiotu sporu, oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (250 zł + 1800 zł + 17 zł).